

Galeria Estrany-de la Mota

<http://www.estranydelamota.com/>

Passatge Mercader 18
08008 Barcelona, Espanya
T +34 93 215 70 51

Gerard Ortín. Vijfhoek

Inauguració: Dijous, 30 de juny de 2016, 18.00 h.

Exposició: 30.06.2016 – 16.09.2016. Dilluns a divendres de 10.30 a 19.00 h.

La Galeria Estrany-de la Mota té el plaer de presentar l'última exposició de la temporada, la primera exposició individual de l'artista Gerard Ortín (Barcelona, 1988).

L'exposició *Vijfhoek* mostra el projecte homònim que l'artista va realitzar l'any 2015 a Diemer Vijfhoek, una península artificial a l'est d'Àmsterdam. A la dècada dels seixanta, durant l'extensió del dic de protecció per a la Central Elèctrica de Diemen es va realitzar un dragatge de sorra donant lloc a aquesta península pentagonal que, amb el pas dels anys, es va transformar en zona verda. Durant els anys setanta, els voltants de la península van ser emprats, també, com a abocador químic.

El projecte de Gerard Ortín va consistir en una *walk-performance* a través d'aquest territori, un passeig "tàctil" creuant els camps d'ortigues que poblen la península. Una guia acompanyava als participants donant-los directrius, contextualitzant el lloc i el seu entorn i evocant la toxicitat del paisatge. Els participants anaven equipats amb vestits impermeables que els van ser proporcionats per tal d'aïllar-los del contacte amb les ortigues. D'aquesta manera es feia al·lusió a la lona que al fons del dic compleix la funció d'aïllar la superfície dels residus tòxics.

L'artista es refereix als projectes que ha desenvolupat en els darrers anys com "*walk-performances*". Concebudes per a grups reduïts que realitzen el recorregut a peu i en silenci, proposen una experiència introspectiva i individual a través d'un ritual col·lectiu. Cerquen, així, generar vincles afectius entre els participants i el lloc.

Amb aquesta línia de treball planteja una forma d'explorar el paisatge que defuig la representació bucòlica o romàntica d'allò natural per incidir en la seva essència evasiva. L'encontre amb la natura és sempre un encontre incomplet tal i com el descriu el filòsof Timothy Morton: "La Natura, allò cosificat i mític, allà a dalt a les muntanyes, en el nostre ADN, on sigui; que es dissol quan ho mirem directament". L'experiència que genera l'acte de caminar per aquests indrets naturals intervinguts per l'artista realça el fet que qualsevol percepció del paisatge és eminentment cultural, i promou interpretacions tan poètiques com distòpiques de l'entorn.

El projecte *Vijfhoek* (pentàgon en holandès) es va dur a terme en el marc de *A Festival of Choices* del Sandberg Instituut i va tenir lloc en dues sessions el 18 i el 21 de juny de 2015. Per a aquesta exposició a la Galeria Estrany-de la Mota es presenten cinc elements que són alhora vestigis de la *performance* i activadors d'una nova proposta. D'una banda, una peça de nova producció que consisteix en una instal·lació composta per plantes i una pista d'àudio. De l'altra, la invitació a la *performance* i una peça composta per un diaporama, una pista d'àudio i el guió.

El guió establí el protocol de la ruta i articulava cada una de les cinc escenes que la conformaven. Així, a la primera escena (*Conduction*) una furgoneta a fosques desplaçava als participants a la península on tindria lloc la ruta. Allà se'ls proporcionava una infusió d'ortigues mentre s'indicaven les directrius de la *performance* i s'equipava al grup amb vestits impermeables per aïllar-los del contacte amb la

vegetació. La segona escena (*Urticaria*) consistia en un recorregut creuant la península per fora els camins, endinsant-se a les zones més boscoses. Tot seguit la guia introduïa la tercera escena (*PEN-eiland*) on es descriu l'història del lloc i el seu entorn, recordant el passat del dic com abocador de residus i aportant una nova càrrega geopolítica i simbòlica tant al territori com al fet de recórrer-lo. En deixar enrere la zona de vegetació més densa i trobar el camí principal, la quarta escena (*Transect*) introduïa el concepte que li donava títol: un mètode analític amb el que es delimita una porció de terreny per al seu estudi i exploració, traçant una línia recta sobre un mapa i experimentant la tensió entre aquesta i el lloc físic que ocupa. D'aquesta manera, tot el recorregut creuant la península a peu es podia entendre com una "transect", com una translació geomètrica del pla virtual a l'experiència física que proposava la *walk-performance*. A partir d'aquí, el grup avançava per un camí deixant la península enrere i dirigint-se cap al pàrquing d'un centre comercial buit. Allà, els recolliria la furgoneta que els duria de nou al punt d'origen, fet que constituïa la cinquena i darrera escena (*Returner*) amb què, mitjançant una banda sonora, s'acompanyava el viatge de tornada i s'activava una lectura cinemàtica de l'experiència, gairebé convertida en un producte audiovisual.

Per a la present exposició, la instal·lació d'ortigues es juxtaposa a l'espai sonor generat per la pista *Soundtrack*, abans acompanyant al participant durant el trajecte de tornada i ara envaint la sala per complet. Una lona impermeable aïlla el terra de la galeria i el substrat de les plantes, evocant així la lona del dic al Diemen. Les ortigues es presenten com un fragment que es refereix a un tot, com un extracte del paisatge vegetal de la península. I es que, tal i com suggereix el filòsof Michael Marder al seu llibre *Plant-Thinking*, "la críptica vida de les plantes actua com a sinècdoque d'una natura que es vela a si mateixa". En aquest cas, la sinècdoque és la d'una natura desplaçada del seu origen, si algun cop n'ha tingut, i assistida artificialment per a assegurar-ne la seva supervivència al llarg del període d'exposició. La música proposa una falsa temporalitat per a les plantes interpel·lant, així, l'emotivitat del visitant. Com en una pel·lícula, aquesta banda sonora no es sinó un element que contribueix a una construcció edulcorada de l'escena.

L'artista proposa, així, un apropament al concepte de natura que qüestiona la manera com ens hi relacionem. Mitjançant la negació de la percepció tàctil fa referència a la impossibilitat d'accedir a allò natural i cerca, alhora, un mode d'experimentar el lloc sense afectar-lo.

Amb la col·laboració de:

Abe
Art Barcelona
Associació de Galeries

ART NOU
ART NOU

INEDIT
Damm

*Per a més informació i/o imatges contactar amb ferranElOtro (ferranelotro@estranydelamota.com).